

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 19C/33/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115202868
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kučerová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2016:1115202868.2

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava I v právnej veci žalobcu: P. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. A. XX, XXX XX Q. O., právne zastúpeného: JUDr. Lubomírom Müllerem, usadený euroadvokátom, so sídlom Nábřežie sv. Metoda 14, Prievidza proti odporcovi: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie č.13, 813 11 Bratislava o náhradu nákladov obhajoby vo výške 135,78 eur takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Súd žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Bratislava I dňa 02.02.2015 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 135,78 eur titulom náhrady paušálnej náhrady cestovných nákladov podľa zákona č. 119/1990 Zb., ktoré mu mali vzniknúť v príčinnej súvislosti s jeho účasťou ako navrhovateľa na súdnom pojednávaní pred Okresným súdom v Prešove v trestnej veci sp. zn. 4Tv/4/2012 o obnovu konania podľa zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii dňa 29.11.2012. Uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 29.11.2012 bola vo veci povolená obnova konania a boli zrušené všetky rozhodnutia vo veci doposiaľ vydané. Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 20.12.2012 č.k. 4Tv 4/2012-18 bolo trestné stíhanie žalobcu zastavené, lebo skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

2. Podľa odôvodnenia žaloby sa žalobca na predmetné súdne pojednávanie konané dňa 29.11.2012 dostavil svojim osobným motorovým vozidlom Škoda Favorit, ŠPZ Q. XXX Y., pričom prešiel celkom tam a späť 452 km /2x po 226 km/, pri priemernej spotrebe benzínu 6,9l/100 km a ceny benzínu podľa portálu www. Natankuj.sk zo dňa 29.11.2012 vo výške 1,517 eur/l, celkovej sadzbe na 1 km 0,288 eur. Náhrada za použitie vozidla tak činí sumu 130,18 eur, parkovné 2,- eur a stravné podľa § 1 písm. c) Opatrenia č. 110/2009 Z.z.. 3,60 eur, celkom ide o žalovanú čiastku 135,78 eur. Podľa odôvodnenia žaloby žalobca požiadal dňa 05.12.2013 o dodatočné odškodnenie, pričom žalovaná na žiadosť neodpovedala. Motorové vozidlo žalobca mal použiť z dôvodu, že medzi miestom žalobcovho bydliska a sídlom súdu nebolo vhodné spojenie verejnou dopravou.

3. Žalobca na podporu svojich tvrdení predložil listinné dôkazy označené ako: list Ministerstva spravodlivosti SR z 10.07.1995, číslo 12 086/93-91/1585/V, Uznesenie Okresného súdu Prešov zo dňa 29.11.2012 č.k. 2Nt 21/12-13, Uznesenie Okresného súdu Prešov zo dňa 20.12.2012, č.k.4Tv/4/2012-18, Žiadosť o odškodnenie a zadostučinenie adresovanú MS SR zo dňa 05.12.2013, fotokópiu technického preukazu k vozidlu ŠPZ Q.-XXXAD, Parkovací lístok plateného parkoviska mesta Prešov zo dňa 29.11.2012, Rozhodnutie o odškodnení zo dňa 16.06.2015.

4. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila písomným podaním doručeným súdu dňa 26.08.2016, v ktorom zrekapitulovala skutkovú a právnu genézu rehabilitačného konania žalobcu iniciovaného podľa zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii. Žalovaná má za to, že z dikcie § 23 ods. 1 zákona č. 119/1990 Zb. žalobcovi nárok na zaplatenie žalovanej sumy nevyplýva. Pripustila, že predmetné zákonné ustanovenie síce neobsahuje vyčerpávajúci výpočet uplatniteľných nárokov, no na druhej strane obsahuje druhovo

obdobné nároky, pričom trovy konania prípadného konania vo veci povolenia obnovy konania medzi ne nepochybne nie sú zahrnuté. Ak by existovala úmysel zákonodarcu odškodňovať aj trovy tohto konania, vyjadril by to v ustanoveniach predmetného zákona, preto žalobou uplatnený nárok nie je podľa zákona č. 119/1990 Zb. odškodniteľný.

5. Pokiaľ by súd dospel k opačnému právnomu záveru, žalovaný vyjadril názor, že takýto nárok je nevyhnutné posúdiť podľa zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánů štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom. V tomto prípade však absentuje splnenie zákonných podmienok na priznanie nároku, jednak žalobca nepreukázal vznik škody, ktorá ostala len v rovine jeho tvrdení, bez ich reálneho preukázania označením relevantných dôkazov. Žalobcom predložený technický preukaz motorového vozidla použitím ktorého sa mal dňa 29.11.2012 zúčastniť na pojednávaní na Okresnom súde Prešov za takýto dôkaz nie je možné bez ďalšieho považovať. Predložený listinný dôkaz len preukazuje skutočnosť, že žalobca je držiteľom motorového vozidla EČ: Q. XXXAD, nie však jeho tvrdenie, že sa ním skutočne aj dopravil na súdne pojednávanie. Navyiac žalobca tvrdenú skutočnosť nepreukázal ani prípadným pokladničným dokladom preukazujúcim vynaloženie finančných prostriedkov na kúpu pohonných hmôt dňa 29.11.2012. Z uvedené má žalovaný za to, že žalobca nepreukázal vznik a výšku majetkovej škody spočívajúcej v nákladoch vynaložených na cestovné na nariadené súdne pojednávanie. Žalobca navyiac v tejto súvislosti nepreukázal, že sa zúčastnil súdneho pojednávania na základe príslušného úkonu Okresného súdu Prešov a že jeho účasť bola nevyhnutná a účelná. Žalovaný ďalej spochybnil samotnú účelnosť vynaložených cestovných nákladov, nakoľko žalobca bol v konaní vedenom na Okresnom súde v Prešove, sp. zn. 2Nt/21/2012 zastúpený právnym zástupcom, a teda jeho účasť na pojednávaní nebola nevyhnutná. Žalobca sa ako iniciátor konania napriek uvedenému rozhodol osobne zúčastniť na predmetnom verejnom zasadnutí, avšak v spojitosti s týmto rozhodnutím by mal aj znášať prípadné náklady, ktoré mu v súvislosti s tým vznikli.

6. Čo sa týka žalobcom uplatnenej položky stravného vo výške 3,60 eur s odkazom na §1 písm. c) Opatrenia MPSVaR č. 110/2009 Z.z. o sumách stravného, ktoré stanovuje sumy stravného podľa §5 ods. 2 zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách, je žalovaný názoru, že takýto nárok ani za použitia čo najextenzívnejšieho výkladu zákona č. 119/1990 Zb. možno na uplatnený nárok aplikovať zákon č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách, navyiac takýto nárok nie je možné považovať ako vzniknutý v príčinnej súvislosti s účasťou na pojednávaní, nakoľko bez ohľadu na túto okolnosť, by žalobca musel vynaložiť určité finančné prostriedky na zabezpečenie stravovania.

7. K právnym žalobcom uplatneným trovám právneho zastúpenia žalovaný dodal, že tieto považuje za neúčelné z dôvodu, že nároky uplatnené jednou žiadosťou o odškodnenie podanou podľa zákona č. 514/2003 Z.z. žalobca účelovo rozčlenil do troch čiastkových žalôb. Ide o konanie vedené pred Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 17C 25/2015, kde si žalobca uplatnil nárok na paušálne náhrady v zmysle §23 ods. 1 písm. a) a c) zákona č. 119/1990 Zb. vo výške 109,70 eur, pričom mu v tomto konaní bola Uznesením zo dňa 28.07.2015 priznaná náhrada trov konania vo výške 74,97 eur, ktoré žalovaná uhradila, a tiež o konanie vedené pred Okresným súdom Bratislava I sp. zn. 23C 32/2015, v ktorom si žalobca samostatne uplatňuje nárok na náhradu nemateriálnej ujmy vo výške 13.000,- eur. Takýto postup je, podľa žalovaného, v rozpore so zásadou hospodárnosti, na ktorú zásadu je povinný právny zástupca žalobcu brať zreteľ aj s ohľadom na znenie § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii, keď bez racionálneho základu samostatnými žalobami chce dosiahnuť navýšenie trov právneho zastúpenia. Zvolený postup právneho zástupcu žalobcu spočívajúci v rozdelení nárokov uplatnených jednou žiadosťou o odškodnenie v súvislosti s identickým titulom na odškodnenie, ktorým je rozsudok Vojenského obvodového súdu Prešov zo dňa 27.11.1975, sp. zn. T 195/75, nemôže prispieť k urýchleniu prejednania a rozhodnutia o odškodňovacích nárokoch žalobcu, zvyšuje sa ním len základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej pomoci, ktorá by bola z tarifnej hodnoty veci 13.245,48 eur vo výške 287,14 eur, zatiaľ čo pri separátnom uplatnení nárokov základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon predstavuje spolu sumu 320,34 eur. Obdobne tak nárokovanie si režijného paušálu za úkon právnej služby „prevzatie vecí“ v každej separátnej žalobe je v rozpore s dobrými mravmi. Náhrada trov konania nemá smerovať k určitej forme potrestania povinného účastníka, ale len k tomu, aby sa oprávnenej strane kompenzovali náklady, ktoré boli potrebné k účelnému uplatneniu práva, v žiadnom prípade nemá znamenať určitú formu obohacovania sa na úkor povinnej strany. Žalovaná má za to, že žaloba je nedôvodná, neopodstatnená, vzniknuté cestovné náklady boli neúčelné a dostatočným spôsobom nepreukázané, a preto žiada žalobu zamietnuť. Na podporu svojich tvrdení žalovaný označil a predložil Uznesenie Okresného súdu Bratislava I, č.k. 17C 25/2015-30, Uznesenie Krajského súdu v Bratislava, č.k. 14Co/503/2015-29, Žiadosťou žalobcu o odškodnenie doručenú žalovanému dňa 05.12.2013, písomnú Plnú moc.

8.Podľa § 185 ods. 1 CSP súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

9.Podľa § 185 ods. 2 CSP súd môže je bez návrhu vykonať dôkaz, ktorý vyplýva z verejných listín a zoznamov, ak tieto registre alebo zoznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou. Iné dôkazy bez návrhu nevykoná, ak tento zákon neustanovuje inak.

10.Podľa § 188 CSP ods. 1 súd vykonáva dokazovanie na pojednávaní.

11.Podľa § 191 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

12.Podľa § 193 CSP súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je SR viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihniteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

13.Súd v predmetnej veci uskutočnil súdne pojednávanie, ktoré nariadil na 06.09.2016, vykonal na ňom dokazovanie v súlade s ustanovením §185 CSP ods. 1,2, poučil sporové strany podľa § 154 CSP, následne vyhlásil dokazovanie za skončené a v prejednávanej veci vyhlásil rozsudok.

14.Predmetom konania je posúdenie dôvodnosti nároku žalobcu na zaplatenie cestovných náhrad vo výške 135,78 eur, ktoré mu mali vzniknúť v súvislosti s uplatnením práva ako osoby oprávnenej podľa zákona č. 119/1990 Zb. v znení neskorších predpisov o súdnej rehabilitácii jeho účasťou na súdnom pojednávaní pred Okresným súdom Prešov dňa 29.11.2012, na ktorom došlo k povoleniu obnovy právoplatne skončeného trestného konania.

15.Súd vychádzal pri rozhodovaní z nasledovne zisteného skutkového stavu veci:

žalobca bol Rozsudkom Vojenského obvodového súdu Prešov zo dňa 27.11.1975, sp. zn. T 195/75 uznaný vinným zo spáchania trestného činu nenastúpenia služby v ozbrojených silách podľa § 269 ods. 1 TZ a odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 13 mesiacov nepodmienečne. Uznesením Vojenského obvodového súdu Prešov zo dňa 06.08.1992, sp. zn. 4Rtv 24/92 právoplatným dňa 14.08.1992 bol podľa § 14 ods. 1 písm. f) zákona č. 119/1990 Zb. tento odsudzujúci rozsudok zrušený vo výroku o vine a treste. Následne bol žalobca rozsudkom Vojenského obvodového súdu Prešov zo dňa 06.08.1992, sp. zn. 4Rtv 24/92 právoplatným dňa 1.10.1992 pre vyššie uvedený trestný čin odsúdený podľa § 269 ods. 1 TZ, §40 ods. 1 TZ na trest odňatia slobody v trvaní 1 mesiaca nepodmienečne. Vzhľadom na uvedené mu bolo na základe predbežného prerokovania nároku podľa §9 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb. Ministerstvom spravodlivosti dňa 10. júla 1995 priznané podľa §23 ods. 1 písm. a), c) zákona č. 119/1990 Zb. v znení zákona č. 47/1991 Zb. odškodnenie v sume 31.800,- Sk. Súčasťou priznanej sumy bola náhrada za stratu na zárobku po dobu výkonu trestu podľa § 23 ods. 1 písm. a) zákona č. 119/1990 Zb., za 12 mesiacov po 2.500,- Sk, t. j. 30.000,- Sk, náhrada trov výkonu trestu podľa § 23 ods. 1 písm. c) zákona č. 47/1991 Zb. (novela zákona č. 119/1990 Zb.) za 12 mesiacov po 150,- Sk vo výške 1.800,- Sk a náhrada trov trestného konania podľa § 23 ods. 1 písm. c) zákona č. 47/1991 Zb. Uvedené vyplýva z listinného dôkazu na čl. 2,3 súdneho spisu.

16.Uznesením Okresného súdu v Prešove, sp. zn.2Nt 21/12-13 zo dňa 29.11.2012 v trestnej veci odsúdeného P. M. /žalobcu/ bola na základe návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania dňa 29.11.2012 na verejnom zasadnutí povolená obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom Vojenského obvodového súdu Prešov pod sp. zn. T 195/75 zo dňa 27.11.1975, zároveň bol zrušený výrok o vine a treste uložený týmto rozsudkom, ako aj rozsudkom sp. zn. 4Rtv 24/92 zo dňa 06.08.1992 a rozsudkom 4Rtv 24/92 zo dňa 1.10.1992.

17.Uznesením Okresného súdu v Prešove č.k.4Tv/4/2012-18 bolo zastavené trestné stíhanie obvineného P. M., na ktorého bola dňa 12.11.1975 Vojenskou obvodovou prokuratúrou Prešov podaná obžaloba sp. zn. 3OPv-284/75, na základe ktorej sa viedlo konanie na Vojenskom obvodovom súde Prešov pod sp. zn. T 195/75 pre trestný čin nenastúpenia služby v ozbrojených silách podľa § 269 ods. 1 TZ č. 140/1961 Zb., pretože skutok nie je trestným činom. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 08.01.2013.

18.Na základe rozhodnutia Okresného súdu v Prešove č.k. č.k.4Tv/4/2012-18 vznikol žalobcovi nárok na doplatenie rozdielu všetkých náhrad priznaných v rámci predbežného prerokovania MS SR listom zo dňa 10.07.1995 v rozsahu 1 mesiaca /keďže na základe rozsudku sp. zn. 4Rtv 24/92 právoplatného dňa 1.10.1992 bol za trestný čin nenastúpenia služby v ozbrojených silách odsúdený len na 1 mesiac nepodmienečne/.

19.Dňa 05.12.2013 požiadal právny zástupca žalobcu Ministerstvo spravodlivosti SR o dodatočné odškodnenie s odkazom na § 23 zákona č. 119/1990 Zb., a to v rozsahu ušlej mzdy za obdobie 1

mesiacu podľa § 23 ods. 1 písm. a) zákona č. 119/1990 Zb. vo výške 83,- eur, náhrady nákladov výkonu väzby za obdobie 1 mesiaca podľa § 23 ods. 1 písm. c) zákona č. 119/1990 Zb. vo výške 20,- eur náhrady nákladov pôvodného trestného konania podľa § 23 ods. 1 písm. c) zákona č. 119/1990 Zb. vo výške 6,70 eur, náhradu nákladov obhajoby, ktoré neboli možné uplatniť priamo u súdu podľa § 19 ods.3 písm. b) zákona č. 119/1990 Zb. vo výške 1.043,43 eur, náhrady nákladov cestovného žiadateľa o odškodnenie dňa 18.02.2010 a dňa 29.11.2012 vo výške 258, 71 eur a náhradu nemateriálnej ujmy vo výške 13.000,- eur.

20. Rozhodnutím zo dňa 06. júna 2015, č. 46266/2013-1531/20 priznalo MS SR s odkazom na § 24 ods. 1 zákona č. 119/1990 Zb. a ustanovenia §9 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb. žalobcovi na základe jeho žiadosti o odškodnenie sumu 94,70 eur, z toho sumu 83,- eur ako náhradu za stratu na zárobku P. M. po dobu výkonu trestu odňatia slobody podľa § 23 ods. 1 písm. c) zákona č. 119/1990 Zb. za dobu 1 mesiac, sumu 6,70 eur ako náhradu trov trestného konania podľa §23 ods. 1 písm. c) zákona č. 119/1990 Zb. a náhradu nákladov výkonu trestu podľa § 23 ods. 1 písm. c) zákona č. 119/1990 Zb. v sume 5,- eur. Týmto MS SR považuje prerokovanie žiadosti o odškodnenie za skončené.

21. Podľa § 23 ods. 1 zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii v znení zákona č. 47/1991 Zb., zákona č. 633/1992 Zb. a zákona č. 146/2013 Zb., ods. (1), Nárok na odškodnenie zahŕňa najmä:

a) náhradu za stratu na zárobku za každý mesiac za väzbu a výkon trestu odňatia slobody vo výške 83 eur, pokiaľ poškodený nepožiada, aby sa mu namiesto tejto náhrady poskytla náhrada za stratu na zárobku počas väzby a výkonu trestu odňatia slobody podľa všeobecných predpisov,

b) náhradu škody na zdraví, ku ktorej došlo v súvislosti s väzbou alebo výkonom trestu odňatia slobody, pokiaľ táto náhrada nepatrí podľa iných predpisov,

c) náhradu trov trestného konania vo výške 6,70 eura, výkonu väzby vo výške 20 eur za každý mesiac väzby a výkonu trestu odňatia slobody vo výške 5 eur za každý mesiac výkonu trestu, pokiaľ poškodený nepožiada, aby mu bola namiesto týchto náhrad poskytnutá náhrada skutočne zaplatených trov,

d) náhradu zaplatených trov obhajoby v pôvodnom trestnom konaní,

e) náhradu zaplateného peňažného trestu alebo úhrnu vykonaných zrážok z odmeny za prácu pri výkone trestu nápravného opatrenia.

22. Ministerstvo spravodlivosti žiadosť žalobcu o odškodnenie prerokovalo s odkazom na príslušné ustanovenia zákona č. 58/1969 Zb.

23. Žalovaný po predbežnom prerokovaní uplatneného nároku na odškodnenie priznal žalobcovi Rozhodnutím o dodatočnom odškodnení zo dňa 16.06.2015 celkom sumu 94,70 eur, čím považoval prerokovanie žiadosti za skončené.

24. Podľa § 1 zákona č. 58/1969 Zb. (ďalej len "zákon č. 58/1969 Zb."), štát zodpovedá za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, ktoré v občianskom súdnom konaní a v konaní pred štátnym notárstvom, v správnom konaní, ako aj v konaní pred miestnym ľudovým súdom, a ďalej v trestnom konaní, pokiaľ nejde o rozhodnutie o väzbe alebo treste, vydal štátny orgán alebo orgán štátnej organizácie (ďalej len "štátny orgán"). Štát zodpovedá taktiež za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu spoločenskej organizácie vydaným pri plnení úloh štátneho orgánu, ktoré na túto organizáciu prešli. Tejto zodpovednosti sa nemožno zbaviť.

25. V zmysle ust. § 9 ods. 1 je týmto orgánom ústredný orgán republiky, do pôsobnosti ktorého patrí odvetvie štátnej správy, v ktorom bolo nezákonné rozhodnutie vydané, a ak niet takého ústredného orgánu, Ministerstvo spravodlivosti; to platí aj v prípade, keď nezákonné rozhodnutie vydal orgán spoločenskej organizácie.

26. Podľa § 10 zák. č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom ak ústredný orgán neuspokojí nárok poškodeného do šiestich mesiacov odo dňa podania žiadosti, môže sa poškodený domáhať nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

27. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 283/2002 Z.z. zákon upravuje poskytovanie náhrad výdavkov a iných plnení (ďalej len "náhrada") pri pracovných cestách, pri dočasnom pridelení na výkon práce k užívateľskému zamestnávateľovi (ďalej len "dočasné pridelenie"), pri vyslaní do členského štátu Európskej únie (ďalej len "vyslanie do štátu Európskej únie"), pri vzniku pracovného pomeru, štátnozamestnaneckého pomeru alebo obdobného pracovného vzťahu (ďalej len "vznik pracovného pomeru"), pri výkone práce v zahraničí a pri ceste v súvislosti s mimoriadnym výkonom práce mimo rozvrhu pracovných zmien do miesta pravidelného pracoviska a späť

a) zamestnancom v pracovnom pomere alebo v štátnozamestnaneckom pomere, ak osobitný predpis neustanovuje inak, 1)

b) členom družstiev, ak podľa stanov podmienkou členstva je aj pracovný vzťah,

c) fyzickým osobám činným na základe dohôd o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru, ak je to v dohode o práci vykonávanej mimo pracovného pomeru dohodnuté,

d) osobám, o ktorých to ustanovuje tento zákon.

27. Účelom zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii bolo zrušiť odsudzujúce súdne rozhodnutia za činy, ktoré v rozpore s princípmi demokratickej spoločnosti zákon v období od 25.02.1948 do 01.01.1990 označoval za trestné. Zákon vo svojich ustanoveniach určil okruh oprávnených osôb a okruh nárokov, ktoré sú predmetom odškodnenia. Zároveň vo svojom § 24 stanovil, že pri uplatnení nárokov podľa § 22 sa postupuje podľa ustanovení zákona č. 58/1969 Zb.

22. Na preskúmanie nároku žalobcu uplatneného podľa tohto zákona za trestný čin nenastúpenia služby v ozbrojených silách podľa § 269 ods. 1 TZ bolo potrebné podľa § 4 zákona č. 119/1990 Zb. nariadiť tzv. prieskumné konanie, nakoľko ide o konanie podľa jeho tretieho oddielu. Konanie sa začína na návrh odsúdeného, pričom súd rozhoduje na verejnom zasadnutí. Podľa § 10 tohto zákona je účasť prokurátora na verejnom i neverejnom zasadnutí povinná. Na verejnom zasadnutí musí mať odsúdený obhajcu. Žalobcovi bolo doručené upovedomenie o konaní verejného zasadania nariadeného na 29.11.2012, pričom verejné zasadanie možno konať aj v jeho neprítomnosti, pokiaľ možno vec spoľahlivo rozhodnúť bez jeho účasti (§ 11 zákona). Žalobca v konaní neprodukoval dôkaz, z ktorého by vyplývalo, že jeho účasť na verejnom zasadnutí bola nevyhnutná, ani žiadny dôkazný návrh v tomto smere nepodal. Z uvedeného dôvodu súd, viazaný ustanovením § 185 ods. 2 CSP, žiadny dôkaz v tomto smere vykonať nemohol.

23. Zo znenia vyššie citovaného § 23 ods. 1 zákona č. 119/1990 Zb., jeho logického výkladu je zrejmé, že uplatnený nárok na náhradu cestovných náhrad, vrátane stravného a parkovného, v súvislosti s účasťou na verejnom zasadnutí, nie je predmetom odškodnenia, a to napriek tomu, že predmetné zákonné ustanovenie neobsahuje taxatívny výpočet nárokov na odškodnenie. Uvedené možno vyvodiť zo samotného účelu zákona definovaného v § 1 a z rozsahu rehabilitačného konania definovaného v jeho druhom a treťom oddieli. Zákon o cestovných náhradách č. 283/2002 Z.z. jasne definuje okruh osôb, na ktorý sa vzťahuje, pričom zákon č. 119/1990 Zb. na neho, resp. na iný obdobný právny predpis, ani v náznakoch neodkazuje. /Z dôvodovej správy k § 23 zákona č. 119/1990 Zb. vyplýva, že sa ním v podstate preberá ustanovenie § 27 rehabilitačného zákona č. 82/1968 Zb. o náhrade škody/.

24. Navyše, k uplatnenému nároku je potrebné dodať, že žalobca neprodukoval jediný dôkaz preukazujúci jeho tvrdenie, že na verejné zasadanie pred Okresným súdom Prešov sa skutočne dostavil motorovým vozidlom Škoda Favorit EČ Q.-XXX Y., ktorého vlastníkom sa podľa údajov uvedených v predloženej technickej preukaze stal dňa 05.12.1990. V tejto súvislosti je namieste vyslovenie pochybnosti, či ku dňu 29.11.2012, bolo predmetné vozidlo technicky spôsobilé cestnej premávky, keďže žalobca príslušné platné Osvedčenie o technickej kontrole vozidla ako listinný dôkaz nepredložil, a to za situácie, keď žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe tento nárok aj s pohľadu vzniku škody relevantne namietal.

25. Sumarizujúc vyššie uvedené je teda namieste zhrnúť, že:

- uplatnený nárok nie je predmetom odškodnenia podľa zákona č. 119/1990 Zb., je zjavne špekulatívny, - žalobca nepreukázal vznik akýchkoľvek cestovných nákladov vzniknutých v príčinnej súvislosti z jeho účasťou na verejnom zasadnutí pred Okresným súdom v Prešove dňa 29.11.2012, pričom nevyhnutnosť a účelnosť jeho účasti na tomto zasadnutí nebola zrejmá, vzhľadom na prítomnosť obhajcu.

26. S poukazom na uvedené závery súd žalobu ako plne nedôvodnú zamietol. Z tohto dôvodu sa preto nezaoberal ani namietanou neúčelnosťou uplatnených trov právneho zastúpenia zo strany žalovaného.

27. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 CSP ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Keďže plne procesne úspešný žalovaný si nárok na náhradu trov neuplatnil, ich náhradu mu súd nepriznal.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie v lehote

do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Bratislava I ku Krajskému súdu v Bratislave. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z. v znení nesk. predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.